

פרשת דרכים

רעיונות ולקחים לדרך החיים
מתוך מאמרי חז"ל והמדורשים

מאמר בנושא:

האושר שביהדות / שיחה חמישית - המלחמה העולמית

אדם שחי בעולם פרוץ ומתירני, נכון שישנם כביכול יותר אפשרויות לסיפוק יצרים, אבל צריכים לזכור כלל בסיסי חשוב מאד, רמת הסיפוק צריכה להיות בגודל הגירוי, אחרת האדם עלול לסבול - יותר מאשר ליהנות.

לדוגמא, נניח שאתה רעב מאה אחוז, וסל הקיבול שלך - הוא מאה אחוז, כדי להיות שבט, תצטרך לאכול מאה אחוז.

מה יקרה אם ניתן לך לאכול רק עשר אחוז, או אפילו פחות, זה יציק לך... ואם זה יהיה באופן קבוע? יציק וגם יתסכל...

ולענייננו, ברגע שהכל מותר, חז"ל לימדו אותנו ("משביעו רעב - מרעיבו שבט" (סוכה נב)), וגם זו מציאות, שאדם מתרגל, וממילא ההנאה יורדת, ומצד שני, הגירוי גדל ככל שמתעסקים בנושא הזה, ונוצר חוסר התאמה בין הגירוי לסיפוק, וזה מתסכל.

אז נניח שאנחנו רעבים מאה אחוז, ושבעים עשר אחוז, אבל זו הטעות, שהם אמנם שבעים מאה אחוז, אבל רעבים אלף אחוז... ואני שואל אתכם, מי יותר רעב ממי, מי שרעב - מאה, ושבע - עשר, או מי שרעב - אלף, ושבע - מאה?

לראשון חסר תשעים, אבל לשני חסר תשע מאות!!!

[למרות שהלכנו על הקצה, אבל מי ששומר עיניים, ושקוע בעבודת ה', ומתפלל על זה, הוא רעב - מאה, ושבע - מאה, ואין תחושה יותר טובה מזו בעולם...]

זה מה שקורה שם, ככל שאדם צורך יותר מהיצר הזה, הוא גורם לעצמו לצורך עוד יותר, ולהיות מסופק פחות, ואז הוא הולך לחפש דברים אחרים חזקים יותר, וחוזר חלילה, כך שהוא מונע מעצמו את ההנאה האמתית שיעד ה' לבני האדם.

יש באמתחתי סיפורים רבים בתחום זה, אך בגלל מגוון הקוראים, אשאיר אותם כתושב"ט. ולמי שחשוב - אפשר באישי. שימו לב לשירים שלהם, המון אכזבות... לפרסומות שלהם, זה כל העולם אצלם, מה זה אומר? שהם לא מסופקים.

כשאני מדבר על זה עם בחורים, אני מסביר להם, שזה כמו אדם שאוכל כל יום שווארמה, כמה הוא כבר נהנה ממנה? לא הרבה. ובא אדם שלא אוכל יומיים, ומביט בו, והוא מדמיון, 'אוו... איזה כיף לו...! למה? כי הוא אומר לעצמו, אם אני הייתי אוכל עכשיו את השווארמה, זה היה טעים לי מאד, ומה שהוא לא מבין, שהטעם אצלם שונה.

זה הסבר לרווקים, שכרגע מנועים, הם צריכים לזכור, שמי שישמור את עצמו בתקופה הזו, כל ההנאה תחכה לו לאחר נישואיו, אבל מי שלא, זה לא מסתדר כשמתחתנים, כי ברגע שטעמת ממעדן החטא, הגדלת לעצמך את סף הגירוי, ומי הבטיח לך שתצליח בבוא העת להיות מסופק...

[וכאן חובה לציין שני דברים. אחד, ביהדות תמיד אפשר לחזור בתשובה, לא משנה מה עשית, ברגע שתעשה תשובה אמיתית, ה' יסדר כבר את כל התחושות. דבר שני, ראיס כמה חשוב להתחתן מהר, כדי לעמוד בניסיון הקשה הזה כמה שפחות זמן]

תופעות הלוו

צריך בכל דבר לחשב הפסד מול רווח. גם לנגוב חלילה זה יכול להיות מאד כיף, ככה להרוויח מיליונים ברגע, אבל זה אסור, ולא ישר, ומביא הפסדים. גם מבחינה רוחנית, שמה שלא שייך לאדם לא יגיע לו, ואדרבה יפסיד גם את שלו. וגם מבחינה גשמית, בתי כלא, שם רע, וכו'.

סדנת הנשים מאשיכה!!!

פרטים בסוף הגליון

לסגור עניינים

אנחנו כבר בשיחה החמישית בנושא הזה. הנושא הזה הוא אחד הנושאים הטעונים היום, אבל גם בדבר הכי יפה והכי חשוב בעולם, הצורך לקצר הוא עצום. חז"ל אומרים (פסחים א) "לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה, שמתוך כך זוכרהו". להבדיל, גם בעולם הפרסום היום אומרים - 10% מההשקעה בזמן ובמחשבה בפרסום צריכים להיות במציאת פרסומת טובה, ובשאר הזמן, צריכים למחוק כל מילה מיותרת. לכן, היום בעזרת ה' נדבר על אחד הנושאים העיקריים בתחום הזה [ובגלל שאצל יהודי כשר זה נושא אמנם בוער אבל גם רגיש, נדבר בצורה מאד שטחית, אבל עם הרבה עומק מתחת - למבינים...], ובשבוע הבא, 'סגור פינות', ונחתום את הנושא. בהזדמנות זו, נאמר תודה לכל הקוראים היקרים שעוקבים מדי שבוע. וגם לאלו שמגיבים.

יצרא דעריות

זו אולי הנקודה המרכזית כאן בכל הנושא. הרבה מאלו שגלשו החוצה מעולם שמירת המצוות, זה לא בגלל שקשה להם לשמור שבת, לא בגלל שאין להם כח להניח תפילין, או להתפלל שלוש תפילות ביום. חז"ל אומרים (פנהדרין ג) "אמר רב יהודה אמר רב - יודעין היו ישראל בעבודת כוכבים שאין בה ממש, ולא עבדו עבודת כוכבים, אלא להתיר להם עריות בפרהסיא". כמו שמסביר שם רש"י, כשיש לאדם יצר למשהו, ומישהו עוצר אותו, אז או שהוא מוריד את היצר - או את המישהו, והיצר הזה כל כך חזק, שהם העדיפו להוריד את עול התורה, וממילא זה כביכול כבר לא אסור.

זה מה שקורה אצל הרבה היום. ולכן, לפני כל ההסברים ההגיוניים והאמתיים שעוד רגע נסביר, צריך לזכור - שהיצר יישאר יצר, וההתגברות תמיד תהיה, לכן תגדיר לעצמך מה האמת, ומה צריך לעשות, ואחר כך, תצא למלחמה, ביצר החזק בעולם.

ליהודי יש את המתכון הכי טוב לחיים מאושרים, רק לעבור את תקופת הרווקות עם הסתכלות נכונה, לברוח מנסיגות ככל האפשר, להתחתן עם הדרכה נכונה ומתאימה, ומאמץ קבוע ואפשרי לשמירה על הקדושה, ואז החיים יפים מאד...

גירוי וסיפוק

גם בעניין הזה, גם אם נניח שכיף שם, נכון, אבל השאלה אם זה שווה את זה? יש הרבה כייפים שאנחנו לא עושים ולא חושבים לעשות, כמו לאכול שלוש ארוחות רק עוגות ופיצות, לקום כל יום באחת בצהריים, או ללכת עם פיג'מה לעבודה. למה? כי ככה נאבד את החיים, אולי לא בפעם פעמיים הראשונות, אבל באופן קבוע, זה אסון ממש. אחת המצוות שמלוות את האדם לכל שנות ימי חייו, זו המצוה להיות נשוי, וזה לא קל, לחבר בעל ואשה שהם שני עולמות. לכן ה' נתן סיוע, שזו המשיכה הטבעית, וברגע שמוציאים אותה ממקומה הנכון, שזה מה שקורה היום בעולם הגדול, היא הפכת להיות סם המוות מתוק מאד.

כי אדם צריך להרגיש שלם עם אשתו, וברגע שצורכים דרך העיניים או בעוד דרכים מהיצר הזה, זה פוגם בשלמות של הבית, וממילא מערער את כל מערכת הרגשות של האדם שבנויה על 'טוב לי במקום שלי'. 'הבית שלי הוא חוף המבטחים שלי'.

אין קשר אמתי ועמוק בין הבעל לאשתו. הם חיים כל הזמן בפרחים או בחוסר אמון [תסתכלו על מה אנשים יושבים בכמויות בבתי הכלא, ותבינו], ברגשות חזקים של קנאה, שנאה, נקמנות, יצרים לא מסופקים, ומגיעים עד פי שאול ממש. זה כמובן משלך גם על הילדים. כי איך אפשר ככה לנהל בית נורמאלי...

כל הנושא של המוגנות [הפגיעות] עולה ככל שהפריצות עולה. אנשים שנחשבים אפילו לבוגרים ובעלי תפקידים מהחשובים במדינה משתטים ומשפילים את עצמם בצורה נבזית כדי להשיג עוד קצת יצר. מבזבזים כמויות של כספים. המחשבות רוב היום עסוקות באיך להשיג...

גם מבחינה גופנית, כשצורכים את היצר הזה לא כמו שה' קבע, זה מחליש את גופו של האדם, חז"ל אומרים (יומא כט.) שהרהורי עבירה קשים מעבירה, אומר רש"י - "תאונות נשים קשה להכחיש את בשרו יותר מגופו של מעשה" [נמי שרוצה לדעת מה קורה לגוף, שישן בשלחן ערוך או"ח סי' רס ט"ז יד מה שהעתיק מהרמב"ם].

ואם זה עוד לא הספיק, מה קורה בסוף היום, או בסוף השבוע, או בסוף החיים, עם איזו תחושה אדם יוצא, של 'בן אדם', או של בעל חי...

מה היית רוצה להרגיש ביום האחרון של החיים, משה רבינו, שחי רוב ימיו בתחושה של עונג ואיזון, או להבדיל של בלעם, שרוב ימיו נהג בשפלות, ומת ככלב, וסובל עד היום [כמובא בגמרא המפורסמת במסכת גיטין].

לכן תחשוב מה שווה לך, היעכשוי, או היאחר כך? מי שחי את הרגע בלי לחשוב על העתיד, תמיד יפסיד בסוף, בכל תחום בחיים, ובפרט בתחום הזה.

תחשוב מה אתה רוצה, עומק ואושר, או חיי חיצוניות ריקים מתוכן מהותי עם תענוג זמני שסופם סלידה עצמית.

הכל בראש

כמובן שהיטיף הגדול בעניין הזה, הוא שמירת העיניים!

מי שלא רואה, לא מתאווה! הוא מכיר רק את אשתו וזהו! מי שראה הרבה סרטים, הוא הכיר הרבה, בעצם מקטין את אשתו [על כל המשמע מכך] בעיני עצמו, וכל התחושות בהתאם.

אני זוכר כשהייתי בחור בישיבה, פגשתי פעם בתחנת האוטובוס חבר מהכיתה, שירד מהדרך, וחזר, והתחתן לפני כולנו. היינו חברים טובים, אז הרשתי לעצמי לשאול אותו, 'איך זה להיות נשוי'.

הוא ענה: "מי שהיה לו קשרים לא ראויים לפני כן, זה קשה..." זו התשובה הכנה של בן כיתתי שטעם משני העולמות.

ועוד עניין, נראה או לא, כולנו עומדים בנסיונות, השאלה היא רק - איך...

סיפר הרב יחיאל יעקבזון: היה לנו פעם מקרה, בבת אחת שלמדה בסמינר 'בית יעקב' בתל-אביב, שהתחתנה עם איזה ערבי, והלכה לגור בכפר שלו.

אחרי שחילצנו אותה ממש, ראינו אותה כמה אנשים משלנו, ושאלו אותה: "תגיד, איך הגעת לכל זה?... ישר מהסמינר להתחתן עם ערבי טמא?!"

היא אמרה: "למדתי בסמינר בתל-אביב ארבע שנים, ולא הייתי שם אפילו יום אחד".

"כלומר?", שאלו. הם ידעו שהיא כן היתה.

"בדרך מהסמינר לבית, היתה חנות פלאפל ללא הכשר, בכל יום הייתי חוזרת הביתה מאד רעבה, והריחות היו ממש מגרים אותי, כל יום מלחמה מחדש.

עד שיום אחד... לא עמדתי בפיתוי, נשברתי, וקניתי... ואחר כך, המשכתי לקנות... והמשכתי לקנות... והמשכתי.

ואז, כשהייתי מגיע למחרת לסמינר, אמנם בגופי הייתי, אבל כל דברי המוסר והיראת שמים, לא נכנסו לי ללב, הרגשתי שלא מדברים אלי, כי אני שונה, אני טמאה, יש לי סוד נורא בלב.

וכשאין יראת שמים, מתחילים דברים אחרים להכנס ללב, הבור הוא בלי תחית, ואפשר להגיע גם לחתונה עם ערבי..."

שאל הרב יעקבזון: בפעם הראשונה שהיא הריחה והתגברה, היא היתה אמורה להיות יותר חזקה, יותר מחושלת, לא?... וככה יום ועוד יום, מה קרה שהיא נשברה בסוף?

הרעיון הוא, אומר הרב, תלוי בך, איך אתה משתמש בנסיון! אתה זה שאמור לחנך את עצמך מה לחשוב. אם אתה חושב: 'הפלאפל... אוי הפלאפל...', אז נחלשת, בפעם הבאה יהיה לך פחות כח.

לעומת זאת, אם אתה משבח את עצמך, ומחפש תובנות איך להעצים את עצמך, כמו: אשריך, אתה מגן על העולם, כל הטוב הזה מחכה לך בבית, אל תפסיד לעצמך, אז בפעם הבאה יהיה לך יותר כח.

לכן חובה לשנן עד כמה טוב לנו, לקרוא מאמרי חיזוק, כי אף אחד לא חולק שהנשיון הוא נסיון, השאלה היא רק איך עוברים אותו... בהצלחה לכולנו!

שיעורי תורה

יום שני - משפחת דיין ברחוב אהבת אדם 34 דירה 7

כפר יונה בשעה 21:00

נשוא - טהרת המשפחה ושלום בית מה שתמיד רצית לשאול... קהל - גברים נשואים

יום רביעי - בית המדרש באר יצחק, קדימה;

בשעה 19:00

נשוא - נביא יהושע קהל - כללי

יום רביעי - בבית המדרש חסד לאברהם, רחוב

תנאים 7 כפר סבא, בשעה 20:30

נשוא - פרשת השבוע קהל - נוער קירוב

שבת - בית הכנסת אהבת שלום, קדימה; בשעה

15:30

נשוא - הלכות וענייני דימוא קהל - כללי

מוצאי שבת - משפחת אמירה, רחוב האחוה 34 כפר

יונה; בשעה 21:00 נשוא - אמונה ובטחון

קהל - כללי

הודעות חשובות

בסדנת הנשים - התקיימו כבר שני שיעורים!!!

כל שיעור חשוב בפני עצמו, ניתן להצטרף לאלו שכבר נהנות!!! יום שני, בשעה 20:30 להצטרפות - אורלי 0548429184

בס"ד

דוד יעקב עבו

מוהל מוסמך (אברך)

050-4148948

- סטריליזציה רפואית
- חוס אישוי ומעקב לפני ואחרי הבחירה
- חומרים באיכות גבוהה
- זמן 24 שעות לכל שאלה
- ללא מוסקטיו
- אפשרות ללוויו הבחירה בשירה וניגון

לידיעתכם...

השיעורים והשיחות נערכו על ידי האברך דוד יעקב עבו

ניתן לקבל את דפי החיזוק ותכנים נוספים גם במייל

david0504148948@gmail.com

ניתן להאזין לשיעורים מרתקים במגוון נושאים מאת כותב השורות, בקו 'פרשת דרכים' 054-7962698

כמו כן, ניתן להוריד שיעורים אלו במערכת קול הלשון

ישנו גם קו ישיר במערכת קול הלשון להאזנה לשיעורים: 0547333733